

Publicerad 2007-01-15 21:23 av Ximester

Gamle Olov

Olov vaknar och sängen knarrar,
han stiger upp med händer som darrar.
Han ler inte mot sina narrar.

Ut mot hallen han går,
Olov har gjort så i många år.
Bara han tömma sin blåsa får.

Trots att Olov till toaletten så gärna vill,
mitt i hallen han stannar till.
På mattan ligger en ödla helt still.

Olov undrar vad det är för sort,
när han lyfter ödlan en bit bort.
Nu är det inte längre torrt.

Om han inte ödlan funnit,
borde Olov nog ha kunnit.

Ända till toastolen hunnit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ximester med Poeter.se id #12617 innehar upphovsrätten